

eller upantsret, staa uafgjort, men det skal forsynes med en stor 14tes Kanon, skal have stor Fart og skal have et Dybgaende, saaledes at det kan gaa igjennem Grønland, kort sagt opfylde en stor Mængde forskjellige, vanskelige Betingelser; men Prisen skal holdes indenfor ca. 2 Millioner Kr. Det ærede Medlem fra 1ste Kreds (Carstensen) sagde, at han vilde stille den Begjæring til Krigs- og Marineministeren, at denne Bevilling endelig ikke maatte overskrides (Carstensen: Det har jeg ikke sagt). Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han bad om, at denne Bevilling ikke maatte blive overkredet, og at der ikke maatte blive søgt Tillægsbevilling dertil; men det er maasse en Misforstaaelse, jeg beder da om Forlæbelse. Jeg er derimod aldeles forvisset om, at det ene Alternativ, at der skulde bygges et Korpedoskib med de anførte Betingelser, ikke kan opfyldes for den Sum, som er sat som Begrænsning, men at det, der er Meningen, er, at det andet Alternativ: eller upantsrede Kanonbaade, skulde bygges for denne Sum. Derfor har man stillet Skibsbyggeren en Opgave, som jeg tror ikke kan løses, og jeg tror ikke, der findes Nogen, som med Bestemthed kan forsikre mig det. Man kan neppe haabe baade at faae et Skib med stor Fart, altsaa 11 til 12 Miles Fart, med 11 Fods Dybgaende og med Pantser samt en 14 Tommers Kanon for den Sum. I og for sig er det dog høist besynderligt, at man netop vil bestemme en 14 Tommers Kanon for dette Skib. En saadan Kanons Underlag maa være temmelig stort og særdeles solidt og godt bygget, for at den kan bæres og bruges, og hvorfor vil man nu netop have en 14 Tommers Kanon? Efter hvad jeg har erfaret, findes der hidtil ikke mere end 4 14 Tommers Kanoner i Europa — om der er i Amerika, veed jeg ikke — og det er en Kanon, som ikke hidtil er forøgt. — Jeg beder det ærede tekniske Medlem rette mig, hvis jeg i saa Henseende skulde sige noget Urigtigt. — Jeg har gjort mig Umage for at faae at vide, hvad det var for et Monstrum, man vilde anskaffe. Denne Kanon koster 240,000 Kr. med Affutage og veier 120,000 Pund. Den Kran, vi have paa Bærstet, kan tage en Bægt af, jeg tror, 70—80,000 Pund, men knap nok 80,000 Pund. Spørledes vil man da kunne manipulere denne Kanon? Vil man ikke have mere Nytte af 2 12 Tommers Kanoner, som man tilsammen vil kunne erholde for en mindre Pris? Har man formulert denne Bevilling saaledes af anden Grund, end fordi man derved vilde stille Skibsbyggeren en saa vanskelig Opgave, at Ministeriet blev nødt til at gaa ind paa det andet Alternativ i de upantsrede Kanonbaade? Jeg tror det ikke. Det forekommer mig, at forinden man kan være med til at stemme over denne Bevilling, bør man dog først vide, om Bevillingen kunde bruges, naar den skal benyttes til det første Alternativ: en større

pantsret Kanonbaad med en 14 Tommers Kanon, og hvis man ikke kan bruge Bevillingen hertil, bør man dog ikke acceptere disse upantsrede Kanonbaade ved at stemme for Bevillingen. — Der er en lille Bevilling paa 64,000 Kr., som man har strøget i det andet Thing, til Beskædningsstykker til indkaldte Søværnepligtige. Som den ærede Krigsminister har oplyst, haves der nu kun Beskædningsstykker til 1,400 Mand, hvormod der bør være Paaklædning til 5,000 Mand. — Da jeg læste dette, kom jeg til at tænke paa den Indkaldelse, vi havde i 1864, af Soldater, som i Stedet for Uniform bleve illædte islandske Nattpajer, og jeg har selv set i fjendtligt Land, hvor slet disse Folk vare stillede, naar de bleve tagne tilfange i saadanne umilitære Paaklædninger. Jeg anser det derefter for en Samvittighedsag at lade den ommeldte Bevilling mangle. Naar vi indkalde Folk til Militærtjeneste, maa vi beklæde dem, naar de ikke skulle staa til Skamme. Men det er dog ikke denne Bevilling, som jeg fortrinsvis lægger Bægt paa; det kan i det givne Dieblif muligvis hurtigt tilveiebringes.

Inden jeg forlader Marineministeriet, maa det være mig tilladt i al Uerbødighed at gjøre den Hensigt til den høie Regjering, og navnlig til Conseilspresidenten og den høitærede Krigsminister, om det ikke for Flaadens og altsaa for vort Lands Skyld vilde være ønskelig, at en særlig Marineminister ansattes. Jeg vover at fremsætte dette Ønske eller denne Hensigt, fordi jeg nærer den største Spjægtelse, jeg tør vel ogsaa sige Hengivenhed, for den meget ærede Krigsminister, som jeg har havt den Lykke at kende gennem en lang Række af Aar, og hvis Indsigt, Dygtighed, Mod og fortreffelige Egenskaber jeg tilfulde anerkjender; men jeg er overbevist om, at Marinen, saaledes som vi ere stillede, er det Bærn, som vi maasse ene og i alt Fald væsentligst maa stole paa, for at afværge de Farer, der truer vort Land, og at Marinen derfor vil kunde fortjene at have sin egen Minister, som kunde offre sin hele Tid, sin hele Kraft og udelte Interesse paa dette Bærn, i Stedet for at det nu er knyttet som et Appendix til Krigsministeriet. Medens dette maasse ikke har været saa meget fremtrædende tidligere, gjør denne Betragtning sig mere gjældende, efter at den høitærede Krigsminister umiddelbart er udgaaet af Hærens Kammer, og saaledes paa det Sterkeste er knyttet til denne men tillige har overtaget Marineministeriet, og derhos ved at overtage Krigsministeriets Bestyrelse med Afskaffelse af den derværende Direktør, har vist at ville hellige sig til Detaillerne i dette Ministeriums Bestyrelse. Den høitærede Krigsminister veed, at jeg har den fuldeste Overbevisning om, at det er hans Villie at ville yde Marinen sine Kræfter og al den Understøttelse, han kan give den; men i den almindelige Mening fremstiller